

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 17. 12. 2020 v trestní věci obžalovaných 1) MUDr. K [redacted] K [redacted] (rozené P [redacted]), narozené [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 2) MUDr. P [redacted] K [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 3) MUDr. D [redacted] R [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem S [redacted], 4) MUDr. M [redacted] H [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 5) Ing. M [redacted] J [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 6) Ing. P [redacted] P [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 7) Ing. J [redacted] A [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 8) L [redacted] N [redacted] (rozené Z [redacted]), narozené [redacted] v [redacted], státní příslušnice [redacted], trv. bytem [redacted], 9) Ing. P [redacted] D [redacted], nar. [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], 10) J [redacted], s. r. o., (dříve F [redacted], s. r. o.) se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 11) A [redacted], s. r. o., (dříve E [redacted], s. r. o.) se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 12) K [redacted] B [redacted], a. s., v likvidaci, se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 13) T [redacted], s. r. o., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 14) P [redacted], a. s., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 15) H [redacted], s. r. o., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], 16) M [redacted], a. s., se sídlem [redacted], IČO: [redacted] a 17) M [redacted] C [redacted], a. s., se sídlem [redacted], IČO: [redacted], o námitce podjatosti členů senátu vznesené ze strany obžalované M [redacted], a. s.,

takto:

Podle § 31 odst. 1 trestního řádu ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 trestního řádu předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová a přisedící JUDr. Zdeněk Morávek a Gabriela Nardelli nejsou vyloučeni z projednávání věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 42/2016.

Odůvodnění:

- Na shora uvedených 17 obžalovaných (9 fyzických a 8 právnických osob) podal dne 11. 7. 2018 státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze u Krajského soudu v Praze obžalobu pro jednání, ve kterých jsou spatřovány zločiny přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a podle § 331 odst. 1, 4 písm. a) tr. zákoníku, podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku a zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a další trestné činy, jichž se měli výše zmínění obžalovaní (případně též v různých stadiích dokonání i různými formami trestné součinnosti) dopustit jednáním, konkretizovaným v obžalobě, založené na č. l. 22431 až 22488, sv. 101 předmětného spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

2. Dne 31. 1. 2020 byl v předmětné věci vyhlášen ve vztahu ke všem obžalovaným odsuzující rozsudek, který zatím nenabyl právní moci. V rámci doplnění odůvodnění odvolání ze dne 15. 12. 2020, které učinila prostřednictvím svého obhájce Mgr. Ing. O. B., pak obžalovaná M., a. s., jednak akcentovala, že stále setrvává na námitce podjatosti, kterou vůči všem členům senátu již v minulosti uplatnila, a o které již bylo pravomocně rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Praze sp. zn. 4 T 42/2016 ze dne 28. 11. 2019, přičemž ji doplnila o údaj, že neschopnost soudu nestranně a nezávisle rozhodovat spatřuje také ve skutečnosti, že soud, dle názoru obžalované bez bližšího odůvodnění, zamítl převážnou většinu důkazních návrhů. Dále pak uvedla, že závěry o podjatosti členů senátu jednoznačně potvrzují aktuální zjištění orgánů činných v trestním řízení v souvislosti se zadržením a obviněním soudce Vrchního soudu v Praze JUDr. Z. S., který se měl snažit vyvolat dojem, že je schopen tuto trestní věc v odvolacím řízení ovlivnit. Obžalovaná dále sděluje, že z částí trestního spisu, které byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty veřejným sdělovacím prostředkům, plyne, že JUDr. S. mohl získat rozepsaný, ještě nedokončený odsuzující rozsudek v předmětné trestní věci, tedy rozsudek, na jehož písemném vyhotovení v té době pracoval senát 4 T, respektive předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová. Po vydání tohoto rozsudku měl dle informací veřejných sdělovacích prostředků k rozpracovanému rozsudku vypracovat oponenturu. Uvedené informace vyvolávají důvodnou obavu, že předsedkyně senátu mohla přinejmenším umožnit, aby se soudce JUDr. S. ke konceptu rozsudku dostal. Podle dalších informací měl být JUDr. S. údajně schopen ovlivnit načasování doručení spisu na Vrchní soud v Praze, a tak v rozporu s právem na zákonného soudce ovlivnit, že trestní věc obžalované napadne právě jeho senátu. Obžalovaná pak uzavírá, že načasování doručení spisu odvolacímu soudu nemůže být činěno bez součinnosti soudu prvního stupně, což dle jejího názoru svědčí o dalších plánovaných machinacích s trestním spisem na Krajském soudu v Praze, do kterých musela být nutně zapojena předsedkyně senátu 4 T, soudní kancelář 4 T a další úseky Krajského soudu v Praze. Jako podklad pro své závěry obžalovaná odkázala na článek na serveru .cz .
3. Dle ustanovení § 30 odst. 1 trestního řádu je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.
4. Jak již soud rozvedl ve svých usneseních sp. zn. 4 T 42/2016 ze dne 10. 5. 2019 a 28. 11. 2020 (jimiž bylo rozhodováno o námitkách podjatosti členů senátu v předešlých případech), pochybnosti o nestrannosti soudce (přísedícího) přitom musejí vyplývat z faktických a zřejmých okolností, jež svědčí o jeho neobjektivním přístupu, přičemž nemůžou být založeny na spekulacích. Ústavní soud ČR k tomu v usnesení sp. zn. III. ÚS 831/11 uvádí „subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání, rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního. To znamená, že otázka podjatosti nemůže být postavena nikdy zcela najisto, nelze ovšem vycházet pouze ze subjektivních pochybností osob zúčastněných na řízení, nýbrž i z právního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedou. Přitom platí, že hodnocení okolností, které by mohly vést k objektivně legitimním pochybnostem o nepodjatosti, přísluší zásadně orgánům činným v trestním řízení a je věcí jejich relativně volné úvahy, která ovšem nesmí vybočit ze zákonem stanovených mezí“. Dle konstantní judikatury může onen poměr k projednávané věci, který by byl důvodem pro vyloučení dle § 30 odst. 1 trestního řádu, spočívat buď v osobním zájmu podjaté osoby na výsledku řízení, například za situace, kdy taková osoba nebo osoba jí blízká byla poškozena projednávanou trestnou činností, nebo za situace, kdy má v rámci řízení současně vystupovat

v dalším procesním postavení (například podjatá osoba byla svědkem projednávané věci). Za poměr k osobám v tomto ustanovení uvedeným je pak třeba považovat nikoliv pouhou znalost těchto osob, ale především poměr příbuzenský či obdobně blízký, poměr zřejmě přátelský či naopak nepřátelský. Naopak důvodem pro vyloučení soudce ve smyslu § 30 odst. 1 tr. řádu nejsou výhrady zaměřené proti vedení řízení ze strany soudce nebo vůči jeho nezávislé rozhodovací činnosti, a to dokonce i v případě, že by se v rámci vedení řízení dopustil procesního pochybení či nesprávného názoru na právní řešení věci, kdy nápravu takových vad řízení či vlastního soudcovského rozhodování zajišťuje v prvé řadě víceinstanční rozhodování soudů, blíže viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6 Tdo 880/2010 ze dne 8. 9. 2010.

5. K podané námitce pak soud opětovně sděluje, že předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová ani přisedící JUDr. Zdeněk Morávek a Gabriela Nardelli nemají k projednávané věci ani k žádné další osobě, která se řízení účastní, žádný osobní nebo jiný vztah, pro který by nemohli ve věci nestranně rozhodovat, přičemž ani jeden z nich není na průběhu předmětného řízení či na jeho budoucím výsledku žádným způsobem zainteresován.
6. Takový poměr lze stěží dovozovat z toho, že soud zamítl většinu důkazních návrhů obhajoby. V tomto směru znovu odkazuje na již shora citované usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6 Tdo 880/2010 ze dne 8. 9. 2010. Podjatost členů senátu pak rozhodně nelze dovozovat z výše zmíněného článku a ani z dalších informací, které v souvislosti se zadržením soudce Vrchního soudu v Praze JUDr. Z. S. zazněly v médiích. Interpretace událostí, jak je obžalovaná v odůvodnění své námitky ve vztahu k činnosti předsedkyně senátu Mgr. Ivy Říhové vylicila, představuje absurdní, vnitřně nelogickou a zjevně účelovou konstrukci. Žádné konkrétní skutečnosti, jež by byly důvodem k pochybnostem o nestranném a nezávislém rozhodování členů senátu, v tomto případě nejsou dány.
7. Pro pořádek je pak třeba zdůraznit, že v dané věci absentuje i jakákoliv další skutečnost, která by byla automaticky důvodem pro vyloučení členů senátu z rozhodování, jež je uvedena v ustanovení § 30 odst. 2 tr. řádu.
8. S ohledem na shora uvedené tak bylo rozhodnuto, že předsedkyně senátu Mgr. Iva Říhová a přisedící JUDr. Zdeněk Morávek a Gabriela Nardelli nejsou vyloučeni z projednávání věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 42/2016, neboť pro takové vyloučení nebyly v tomto případě shledány žádné zákonné důvody.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost k Vrchnímu soudu v Praze do tří dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Stížnost nemá odkladný účinek, podává se u Krajského soudu v Praze.

Praha 17. 12. 2020

Mgr. Iva Říhová, v. r.
předsedkyně senátu